

[Ebba Strange]

Jeg kom med citatet fra bemærkningerne, da jeg skulle forklare, hvad jeg mente med sjakren med retsbevidtsheden. Jeg vil godt spørge hr. Torben Lund: ville det ikke være påfaldende og en risiko for retssikkerheden, hvis vi generelt i den danske retspleje havde en paragraf om, at hvorvidt sager kunne ankes fra den ene instans til den anden, afhæng af, hvor mange sager det drejede sig om? Hvis der var mange sager, kunne vi ikke love dem alle sammen anke; hvis der var få sager, kunne vi love dem alle sammen anke. Det ville jeg synes var en meget beklagelig retssikkerhed at leve under, og det er faktisk den parallel, man kan drage af de bemærkninger, der står i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg er meget uenig i, at det skulle være det, der stod i bemærkningerne. Men det, vi gør, fru Ebba Stange, er, at vi prøver at indrette sagsbehandlingsreglerne sådan, at man kan behandle de sager, der rent faktisk foreligger, på en forsvarlig måde. Jeg efterlyser endnu en gang ud over den gølge kritik, vi har hørt fra SFs side, bare ét lille bidrag til en løsning af det, bare ét lille bitte bedre forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg har forstået fru Ebba Strange, synes hun, at de forslag, som hr. Gammeltoft-Hansen har skitseret i sin afhandling, og som jeg har citeret heroppefra, er udmærkede forslag. Hr. Gammeltoft-Hansen peger, ud over dem, jeg allerede har nævnt, på, at man kunne prøve at uddanne personalet bedre. Man kunne sikre, at der altid var et menneske fra direktoratet til stede. Det er allerede to væsentlige ting.

Hr. Gammeltoft-Hansen peger endvidere på spørgsmålet om tolke. Det er jo i dag sådan, at en kurder, der søger asyl i Danmark, får sin sag behandlet på tyrkisk, som ikke er hans eller hendes modersmål. Det er vist alt sådan noget, vi skal se at få kigget på, og som jeg forstår at socialdemokratiet ikke har spildt tid på, før de indgik forliget.

Må jeg herefter vende mig til justitsministeren, der takkede for flertallet. Ja, regeringen har valgt side i denne sag, og det har socialdemokratiet også. Man slutter op om

regeringspartierne og ønsker ikke at have med os andre at gøre.

Så foreslog justitsministeren os under henvisning til, at det jo ikke var så længe siden, vi drøftede direktoratet, at vi denne gang så væk fra hr. Gammeltoft-Hansens afhandling. Han er vel et af de mennesker her i landet, der har kendt mest til praksis, som den har udviklet sig, og det skulle vi se væk fra!

Da vi drøftede fremskridtspartiets forespørgsel, havde vi ikke denne afhandling, da kunne vi ikke drage den ind. Den er dateret den 23. september, men det er en trykfejl; som jeg sagde før, skulle det være den 23. oktober. Vi havde den altså ikke dengang. Er det så ikke rimeligt, at vi tager den op, første gang vi har den?

Justitsministeren bebrejdede mig, at jeg angreb embedsmændene, men jeg angreb ikke embedsmændene i al almindelighed, jeg pegede på konkrete ting.

Jeg pegede på, at når Københavns universitet ved den geografiske afdeling fastslår, at Nordsjælland er en halvø, så kan man vist ikke her i folketinget vedtage andet, end at det er en halvø. Det går jeg ud fra at embedsmændene gennem deres skolegang og også i justitsministeriet har lært, og så er det urimeligt at indføre Kalundborg i Nordsjælland, for Nordsjælland er, som jeg sagde før, den halvø, der er begrænset mod vest af Roskilde Fjord og mod øst af Øresund. Sådan opfattes den geografisk, og det gik jeg ud fra at man også gjorde i justitsministeriet.

Må jeg derefter sige, at det kan ikke være noget angreb, selv for en ung administration, at vi tager det menneske, der på nærmeste hold har fulgt administrationen, og siger: han har påpeget de og de mangler. Skal vi dog ikke rette en mangel, en fejl, så snart vi opdager den? Det må dog være meningen.

Og så vil jeg gerne sige, at det kan godt være, det bliver nemmere for Danmark at begå sig blandt de fleste vesteuropæiske og nordiske lande, når vi foretager indgreb i retssikkerheden. Er det en ny regel for regeringen, at vi i udenrigspolitikken bare sælger ud af idealerne for at komme til nærmere forhandling? Den får i hvert tilfælde ikke radikal tilslutning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):